

สวพ.FM91

กฎหมายชายคา...ปัญหาชาวบ้าน

โดย...ศาลปกครอง

รายการกฎหมายชายคา ปัญหาชาวบ้าน โดย ศาลปกครอง

ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา ๑๕.๒๕ - ๑๕.๔๕ น. ทางสถานีวิทยุ สวพ. ๙๑

(สัมภาษณ์สดทางโทรศัพท์และตอบคำถามของผู้ฟังทางบ้าน)

- สัปดาห์ที่ ๒** วันเสาร์ที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๗
- หัวข้อ** ยื่นใบลาปฏิบัติงานตัว ต้องมี “เหตุพิเศษ” มิฉะนั้นอาจถูกปฏิเสธไม่ให้ลาได้ !!
- ผู้ดำเนินรายการ** คุณสุนันท์ ทรัพย์ดีมีสุข
- ผู้ให้สัมภาษณ์** นายกฤษณ์ ผลพฤษ์ ผู้อำนวยการกลุ่มค้นคว้าและเปรียบเทียบคำพิพากษา

ช่วงที่ ๑ ช่วงสนทนา

สวัสดีค่ะ พบกับรายการกฎหมายชายคา ปัญหาชาวบ้าน โดยศาลปกครอง

ช่วงเทศกาลวันหยุดยาว ไม่ว่าจะเป็นเทศกาลปีใหม่หรือวันสงกรานต์ คือ ช่วงเวลาที่หลายคนคงตั้งหน้าตั้งตารอเลยใช่ไหมล่ะคะ เพราะเป็นช่วงเวลาที่เราจะได้พักผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานมาตลอดทั้งปี แต่การลานั้นก็ควรให้เหมาะสมตามความเป็นจริง เพื่อไม่ให้กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน โดยเฉพาะข้าราชการประจำ ซึ่งแม้ว่าการลาจะถือเป็นสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายของผู้ปฏิบัติงานก็ตาม แต่หากไม่ยื่นใบลาให้ถูกต้องตามระเบียบราชการแล้ว ก็ย่อมส่งผลเสียต่อผู้ลาได้เช่นกัน และอาจกลายเป็นคดีพิพาทขึ้นสู่ศาลปกครองได้

ดังเช่นอุทธรณ์คดีปกครองที่หยิบยกมาพูดคุยกันในวันนี้ ก็เป็นกรณีเกี่ยวกับการลาปฏิบัติงานตัวของข้าราชการครูรายหนึ่ง ที่มีได้ปฏิบัติตามระเบียบที่ทางราชการกำหนดไว้ และไม่เข้าข้อยกเว้นของระเบียบข้าราชการครู ผู้บังคับบัญชาจึงมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ลา และนำเรื่องการลาดังกล่าวมาพิจารณาในการไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้ฟ้องคดีด้วย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการออกคำสั่งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ตน เพราะเหตุขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การใช้สิทธิลาอย่างไรจึงจะถูกต้อง และบทสรุปของคดีนี้จะเป็นอย่างไรร

วันนี้เราได้รับเกียรติจาก นายกฤษณ์ ผลพฤษ์ รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการกลุ่มค้นคว้าและเปรียบเทียบคำพิพากษา ซึ่งจะมาเล่าเรื่องราวที่เป็น อุทธรณ์และให้ความรู้กับเราในเรื่องนี้กัน สวัสดีค่ะ

สวัสดีครับคุณสุนันท์ และคุณผู้ฟังทุกท่านครับ

๑. ก่อนอื่นขอสอบถามเป็นความรู้กันสักนิดว่า มีระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่กำหนด เกี่ยวกับการใช้สิทธิลาปฏิบัติงานของราชการไว้อย่างไรบ้างคะ

ขออนุญาตเรียนให้คุณสุนันท์และคุณผู้ฟังทราบเบื้องต้นอย่างนี้ก่อนครับว่า ข้อกฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องในคดีนี้ คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๕ กำหนดว่า วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ในกรณี ก.ค. ศ. ยังมิได้กำหนดให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่ใช้กับข้าราชการพลเรือนมา ใช้บังคับโดยอนุโลม

นอกจากนี้ กฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๖ กำหนดว่า ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขึ้นในแต่ละครั้งต้องอยู่ใน หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ ...(๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผล อันสมควร

และตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ เกี่ยวกับการลาปฏิบัติงาน ข้อ ๒๑ กำหนดให้ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลา กิจส่วนตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และต้องรอให้ผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งอนุญาตก่อนจึงจะหยุดราชการได้ เว้นแต่ ข้าราชการผู้นั้นมีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอฟังคำสั่งอนุญาตได้ทัน ก็ให้เสนอหรือจัดส่ง ใบลาปฏิบัติงานพร้อมระบุเหตุจำเป็นที่ไม่อาจรอฟังคำสั่งไว้ แล้วข้าราชการผู้นั้นหยุด ราชการไปก่อนก็ได้ แต่ต้องชี้แจงเหตุผลให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจ อนุญาตทราบโดยเร็วค่ะ

นอกจากนี้ ในกรณีมีเหตุพิเศษที่ไม่อาจเสนอหรือส่งใบลาปฏิบัติงานก่อนได้ ให้ข้าราชการผู้นั้นเสนอหรือส่งใบลาปฏิบัติงาน พร้อมทั้งระบุเหตุผลความจำเป็นต่อ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตทันทีในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการค่ะ

แม้การลาจิสส่วนตัวเป็นสิทธิของข้าราชการ แต่ไม่ได้หมายความว่าข้าราชการผู้ลามีสิทธิลาเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดแก่ทางราชการ ซึ่งหากผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาแล้วเห็นว่าการลาจิสส่วนตัวอาจกระทบหรืออาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการ

ผู้มีอำนาจอนุญาตจะใช้ดุลพินิจไม่อนุญาตก็ได้ แต่การใช้ดุลพินิจดังกล่าวต้องอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องและเป็นธรรม และผู้ลาต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของการลาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ด้วยครับคุณสุนันท์

๒. แล้วจุดเริ่มต้นของคดีนี้ มีเรื่องราวความเป็นมาเกี่ยวกับการใช้สิทธิลาจิสอย่างไรบ้างคะ

เรื่องราวของคดีนี้เป็นกรณีการลาจิสส่วนตัวของข้าราชการครูรายหนึ่งครับ เรื่องก็มีอยู่ว่า...ผู้ฟ้องคดีรับราชการครูชำนาญการ รับผิดชอบหมวดวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาครับ โดยเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ โรงเรียนต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีได้มีการประชุม และแจ้งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาลงเวลาปฏิบัติราชการ ในวันจันทร์ที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนวันเปิดภาคเรียนที่ ๒ ของปีการศึกษา ๒๕๕๗ ในวันศุกร์ที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ครับ

แต่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาปฏิบัติราชการในวันจันทร์ที่ ๒๐ ถึงวันพุธที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ รวมสามวัน และในวันพฤหัสบดีที่ ๒๓ ตุลาคม ตรงกับวันปิยมหาราช ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงมาปฏิบัติราชการในวันศุกร์ที่ ๒๔ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันแรกของการเปิดภาคเรียน พร้อมกับยื่นใบลาจิสส่วนตัวขอลาจิสในวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ต่อผู้อำนวยการโรงเรียน โดยอ้างว่า มีภารกิจจำเป็นส่วนตัวกับครอบครัว ซึ่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ได้เสนอความเห็นในวันเดียวกันว่า ไม่ควรอนุญาต เนื่องจากขัดต่อระเบียบว่าด้วยการลาของโรงเรียน และได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเรื่องการไม่มาปฏิบัติราชการดังกล่าวด้วยครับ

๓. แล้วผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงเหตุผลในการไม่มาปฏิบัติราชการไว้อย่างไรคะ

ผู้ฟ้องคดีให้เหตุผลไว้อย่างนี้ครับว่า เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีภารกิจจำเป็นส่วนตัวกับครอบครัว (อุทิศส่วนกุศลให้กับบุพการีที่ล่วงลับไปแล้ว) ที่ต้องทำบุญร่วมกับญาติพี่น้องเป็นประจำทุกปี รวมทั้งทำกิจกรรมอื่น ๆ กับครอบครัว ซึ่งเป็นกิจกรรมในหมู่พี่น้อง จึงไม่มีบัตรเชิญ และในปีนี้ตรงกับวันลงเวลาปฏิบัติหน้าที่วันแรกของภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ฝากแจ้งการขอลาจิสส่วนตัวไว้กับเพื่อนข้าราชการครูที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันกับผู้ฟ้องคดีแล้ว และได้แจ้ง

เจ้าหน้าที่งานสารบรรณของโรงเรียน พร้อมทั้งได้ส่งใบลากิจส่วนตัวในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการแล้ว แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้มีการทำบัตรเชิญเป็นทางการจึงไม่มีหลักฐานยื่นประกอบการลาในครั้งนี้ ครับคุณสุนันท์

๔. ภายหลังจากได้รับฟังคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้อำนวยการโรงเรียนมีความเห็นเป็นอย่างไรคะ

ภายหลังจากผู้อำนวยการโรงเรียนได้รับรายงานการชี้แจงของผู้ฟ้องคดีแล้ว ก็ได้มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลากิจส่วนตัวในห้วงเวลาดังกล่าวครับ และให้ตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและดำเนินการตามขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี

ต่อมา ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีได้รับการประเมินระดับดีเด่น แต่กลับไม่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน เนื่องจากมีเหตุผลระบุว่า ผู้ฟ้องคดีขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันควร และไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ ในส่วนการลากิจส่วนตัวดังกล่าว

ภายหลังการพิจารณาผู้อำนวยการโรงเรียน (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) จึงได้ส่งเอกสารการเลื่อนขั้นเงินเดือน พร้อมบัญชีรายชื่อผู้ที่ไม่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนไปยังศึกษาธิการจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ซึ่งศึกษาธิการจังหวัด ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบตามการพิจารณาของโรงเรียน จึงมีคำสั่งแจ้งไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดี ครับ

หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) แต่ถูกยกคำร้องทุกข์ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของศึกษาธิการจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔) ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัด ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ด้วยครับคุณสุนันท์

๕. แล้วศาลปกครองมีคำวินิจฉัยในคดีนี้อย่างไรคะ

คดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีชี้แจงต่อผู้อำนวยการโรงเรียน (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) เพื่อประกอบการขอลากิจส่วนตัว ซึ่งยื่นภายหลังจากกลับมาปฏิบัติงานวันแรกนั้น เป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีทราบอยู่ก่อนแล้วว่าจะมีการจัดกิจกรรมทำบุญร่วมกับญาติพี่น้อง เนื่องจากมีการจัดกิจกรรมดังกล่าวขึ้นทุกปี

ผู้ฟ้องคดีจึงสามารถใช้สิทธิลาประเภทอื่นตามระเบียบว่าด้วยการลา หรือหากจะใช้สิทธิลาบางส่วนตัวก็สามารถกระทำได้ โดยเสนอหรือยื่นใบลาบางส่วนตัวต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อน และต้องได้รับอนุญาตจึงจะหยุดราชการได้ ทั้งนี้ ตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ การที่ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิลาบางส่วนตัวโดยหยุดราชการไปก่อนแล้ว จึงเสนอหรือส่งใบลาบางส่วนตัวภายหลัง ตามข้อ ๒๑ วรรคสอง ของระเบียบเดียวกัน นั้น จะทำได้ต่อเมื่อมีลักษณะที่เข้าเหตุพิเศษเท่านั้น ครั้นคุณสุนันท์

๖. กรณี “เหตุพิเศษ” ที่ว่านี้ ต้องมีลักษณะเป็นอย่างไร พอจะให้คำนิยามหรือยกตัวอย่างได้ไหมคะ

เรียนคุณสุนันท์และคุณผู้ฟังอย่างนี้ครับว่า แม้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ ไม่ได้กำหนดนิยามหรือให้ความหมายของคำว่าเหตุพิเศษไว้ เพื่อให้ผู้มีอำนาจอนุญาตได้ใช้ดุลพินิจให้เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ลาก็ตาม

แต่ศาลได้วินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ของเรื่องที่จะเข้าลักษณะมีเหตุพิเศษ ตามข้อ ๒๑ วรรคสอง ของระเบียบดังกล่าว ย่อมแตกต่างจากข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ของเรื่องที่จะเข้าลักษณะของการลาบางส่วนตัว ดังนั้น “เหตุพิเศษ” ตามข้อ ๒๑ วรรคสอง ของระเบียบนี้ ย่อมหมายถึง “ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ของเรื่องที่เกิดขึ้นและต้องมีความจำเป็นเร่งด่วนโดยผู้ลามีโอกาสคาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้น” ค่ะคุณสุนันท์

๗. แสดงว่า เหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีภารกิจจำเป็นส่วนตัวที่ต้องทำบุญร่วมกับญาติพี่น้อง ก็ไม่ถือว่าเป็นเหตุพิเศษตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ ตัวอย่างนั้นใช่ไหมคะ

ใช่แล้วครับ เมื่อปรากฏว่า เหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีชี้แจงต่อผู้อำนวยการโรงเรียน (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) เพื่อประกอบการขอลาบางส่วนตัวข้างต้น เป็นเหตุการณ์ที่ผู้ฟ้องคดีคาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะมีการจัดกิจกรรมดังกล่าวขึ้นทุกปีของช่วงเดือนตุลาคม ผู้ฟ้องคดีจึงสามารถเสนอหรือจัดส่งใบลาบางส่วนตัวล่วงหน้าได้

การที่ผู้ฟ้องคดีหยุดราชการไปก่อนโดยอาศัยเหตุผลดังกล่าวแล้วมายื่นใบลาบางส่วนตัวในภายหลัง หากกระทำได้อย่างส่งผลกระทบต่อระบบราชการโดยรวม ดังนั้น เหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีภารกิจจำเป็นส่วนตัวกับครอบครัวที่ต้องทำบุญร่วมกับญาติพี่น้องเป็นประจำทุกปีและกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกัน และเป็นกิจกรรมในหมู่พี่น้อง เพื่อขอลาบางส่วนตัว โดยหยุดไปก่อนแล้วยื่นใบลาในภายหลัง จึงไม่เข้า

ลักษณะเป็นเหตุพิเศษ ตามข้อ ๒๑ วรรคสอง ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕ การจะหยุดราชการจึงต้องได้รับอนุญาต จากผู้มีอำนาจก่อน โดยไม่อาจยื่นใบลาอีกในภายหลังได้ ครับ

ฉะนั้น การที่ผู้อำนวยการโรงเรียนพิจารณาเหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีขอลากิจส่วนตัว ดังกล่าว แล้วไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลากิจส่วนตัวจำนวนสามวันข้างต้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ถูกต้องสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการลากิจส่วนตัว ตามระเบียบ ราชการดังกล่าวแล้ว ครับคุณสุนันท์

๘. แม้ว่าการลาครั้งนี้จะไม่ชอบด้วยระเบียบกฎหมาย แต่การที่ศึกษาธิการ จังหวัดมีคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพราะเหตุดังกล่าว เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไรคะ

เมื่อการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการครูได้กำหนดหลักเกณฑ์ผู้ที่มีสิทธิ ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนครั้งขึ้นว่า ในกรณีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มี เหตุผลอันสมควร

และเมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า การไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลากิจส่วนตัวเป็น การใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย ย่อมส่งผลให้ช่วงวันดังกล่าวซึ่งผู้ฟ้องคดี ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ ถือเป็นขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีผลการประเมินในระดับดีเด่น ควรต้องได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือน หนึ่งขั้น ผู้บังคับบัญชาก็ไม่อาจมีคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนแก่ผู้ฟ้องคดีได้ ครับ

ฉะนั้น การที่ศึกษาธิการจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) มีคำสั่งไม่เลื่อนขึ้นเงินเดือน แก่ผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามข้อ ๖ (๔) ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วค่ะ

คดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดจึงพิพากษายกฟ้อง ครับคุณสุนันท์
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีที่ อบ.๙๔/๒๕๖๕)

๙. ก่อนจะจบรายการวันนี้ ผอ. มีอะไรอยากจะฝากทิ้งท้ายเป็นข้อคิดอุทาหรณ์ เพิ่มเติมจากคดีอีกสักหน่อยไหมคะ

.....
.....
.....
.....
.....

ช่วงที่สอง รับฟังคำถาม/ตอบคำถามจากผู้ฟังที่บ้าน

ช่วงปิดท้ายรายการ ผู้ดำเนินรายการ : พบกันใหม่กับรายการกฎหมายชายคา ปัญหาชาวบ้าน โดย ศาลปกครอง วันเสาร์หน้า สำหรับวันนี้ สวัสดีค่ะ

*****